

§ 4. Tworzy się „Sąd Pokoju w Skidlu”, obejmujący miasto Skidel, tudzież gminy: Dubno, Kamionkę, Lunne, Mosty, Skidel i Wolpe.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości: *Dr. S. Pięchocki*

886.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 23 listopada 1925 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 28 lipca 1925 r. w sprawie ceł wywozowych.

Na zasadzie art. 7 ust. a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Cło wywozowe, ustanowione w § 1 rozporządzenia z dnia 28 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 536) na niżej wymienione towary, uchyla się jak następuje:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cło:
233	Rudy:	
	1) żelazne darniowe	uchylone
	2) żelazne wszelkie z wyjątkiem darniowych	uchylone
	3) piryty i wypalki pirytowe (purple ore)	uchylone

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 7 dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Ostęcki*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Kiernik*

887.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 11 grudnia 1925 r.

w sprawie uzupełnienia kompetencji dyrekcji ceł.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Ministra Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wymienioną w § 1 p. d) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 października 1923 r. w przedmiocie rozszerzenia kompetencji władz celnych II instancji w sprawach postępowania celnego (Dz. U. R. P. № 105 poz. 830) kwotę 1.000 marek w złocie, do której dyrekcje ceł mogą zwracać różnicę należności celnych, wynikającej wskutek niewątpliwej pomyłki taryfowej, podwyższa się do 5.000 złotych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

888.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 18 grudnia 1925 r.

w sprawie regulowania obrotu walutami zagranicznymi.

Na podstawie ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. № 25, poz. 154) ze zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 31 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 225) zarządza się co następuje:

§ 1. Kupno i sprzedaż walut zagranicznych dozwolone są tylko na zasadach, wynikających z następujących artykułów.

§ 2. Bank Polski i banki dewizowe są uprawnione: a) do kupowania walut zagranicznych, b) do sprzedawania tych walut Bankowi Polskiemu lub bankom dewizowym. Sprzedaż innym osobom dozwolona jest tylko w tych wypadkach, w których w myśl § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. № 57, poz. 408) dozwolone jest przekazywanie walut zagranicznych.

§ 3. Minister Skarbu może udzielić przedsiębiorstwom bankowym, nie należącym do wymienionych w § 2, zezwolenia na kupowanie walut zagranicznych od osób, nie mających uprawnień banku dewizowego, z tem ograniczeniem, iż waluty te mogą być sprzedawane tylko Bankowi Polskiemu lub jednemu z banków dewizowych.

§ 4. Osoby nabywające waluty zagraniczne na zasadzie § 2 w wypadkach określonych w § 4 rozporządzenia z dnia 27 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. № 57 poz. 408) są uprawnione do przekazywania tychże walut na mocy dowodów, które służyły przy ich kupnie, o ile przekazywanie odbywa się przez ten bank, który waluty sprzedał. Jeśli przekazywanie ma się odbyć przez inną instytucję bankową, należy spełnić wszystkie warunki potrzebne dla przekazywania walut zagranicznych w myśl obowiązujących przepisów.